

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระพุทธศาสนา มีองค์ประกอบทางด้านการศึกษา 3 ประการ คือ ปริยัติ ปฏิบัติ และ ปัญเวช การศึกษาพระปริยัติธรรม เป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานของการศึกษาเล่าเรียน พระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นการเรียนทั้งภาษาบาลีและคำกระไตรปิฎก ซึ่งเรียกว่า การศึกษาพระปริยัติธรรมແພນກบาลี และการศึกษาพระปริยัติธรรมແພນกธรรม ซึ่งรูปแบบการจัดการศึกษา ลักษณะเช่นนี้ในอดีตมิได้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เช่น ในปัจจุบันนี้ เป็นแต่เพียง การจัดการเรียนการสอนอย่างไม่เป็นระบบภายในวัดแต่ละวัด จึงถูกถอดการเรียนรู้ประจำชุมชน ซึ่งมีรูปแบบการเรียนรู้ในลักษณะ 3 ฝ่าย คือ บ้าน วัด และโรงเรียน เป็นรูปแบบการเรียน การสอนที่ใช้ทุนทางสังคมที่มาอยู่เดิมตามแนวทางการพัฒนาในทางพระพุทธศาสนาเข้าเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนา ซึ่งจัดการเรียนการสอนอย่างไม่เป็นระบบ (พระมหาธรรมรัตน์ ธรรมยาคุฑี. 2553 : 243)

แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงทางด้านการปฏิรูปทางการศึกษา และ ความก้าวหน้าของระบบการศึกษาสมัยใหม่ เป็นเหตุให้การจัดการเรียนการสอนภายในวัดจำเป็น ต้องมีการปรับเปลี่ยน สิ่งที่เป็นเครื่องยืนยันได้ชัดเจนถึงการปรับเปลี่ยนในคราวครั้งนี้ คือ การออก ระเบียบว่าด้วยการจัดศาสนศึกษา พ.ศ. 2484 และระเบียบนี้ได้มีการปรับปรุงหลายครั้ง โดยปัจจุบัน ใช้ระเบียบฉบับปี พ.ศ. 2494 (พระมหาสนธยา ชมพุ. 2552 : 56)

การจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรมยังคงภูมิพลังตาม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2527 พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 และกฎ ระเบียบ ทำสั่ง และข้อบังคับของมหาเถรสมาคม คณะสงฆ์ กระทรวงศึกษาธิการ และกรรมการศาสนา โดยมีมหาเถรสมาคมเป็นองค์กรสูงสุดของ คณะสงฆ์ สถาการศึกษาของคณะสงฆ์ คณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ คณะกรรมการ จัดทำ แผนพัฒนาการศาสนา ระยะที่ 8 (2540-2544) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของมหาเถรสมาคม

พ.ศ. 2540 แม่กองนาดีสานมหลวง แม่กองธรรมสานมหลวง เจ้าคณะใหญ่ เจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล และเจ้าอาวาสเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารตามลำดับ ในปัจจุบันการศึกษาที่คณะกรรมการฯ ให้พระภิกขุสามเณรได้ศึกษามี 4 ประเภท คือ การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลี (ระดับมัธยมศึกษา - อุดมศึกษา) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรม (ระดับประถมศึกษา) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา (ระดับมัธยมศึกษา) และ การศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ (ระดับอุดมศึกษา) (พระมหาสารชยา ชมพ. 2552 : 60)

การจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม มีการกิจอยู่ 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารบุคคล และงานบริหารทั่วไป ซึ่งในการบริหารบุคคลถือว่า เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากบุคคลถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง และเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องใช้ความสามารถด้านการบริหารในการจัดการให้ได้มาซึ่งบุคคลที่มีคุณค่าและมีศักยภาพ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรบุคคล ที่มีอยู่อย่าง恰สมควรให้แก่องค์การ หากดำเนินการได้อย่างถูกวิธีและเหมาะสม ทรัพยากรบุคคล นั้นก็จะถูกนำไปใช้งานที่เป็นประโยชน์ต่อพระศาสนาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการพัฒนาทุนมนุษย์ ในทางพระพุทธศาสนาในด้านทุนทางปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วย สูตร�ายปัญญา จิตตามยปัญญา และภาระนามยปัญญา จัดเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ในทางพระพุทธศาสนา ซึ่งประกอบไปด้วยพระภิกขุ สามเณร ซึ่งเป็นเนื้อน้ำยูนิในทางพระพุทธศาสนา (บัญทัน ดอกไชสง. 2548 : 56)

อย่างไรก็ตาม สภาพข้อเท็จจริงที่เป็นปัญหาประการสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาของ คณะกรรมการฯ ทั่วราชอาณาจักร ในประเทศไทย พบว่า ในบรรดาสภาพปัญหา สำคัญ คือ เรื่องของการ พัฒนาศักยภาพของบุคลากร ในการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ซึ่งถือว่า เป็นขาด เรื่องต้นของพัฒนาการทางการศึกษาแผนกธรรม และเป็นพื้นฐานสำคัญในอันที่จะเข้าใจถึงองค์ ความรู้เบื้องต้นในทางพระพุทธศาสนา ซึ่งการจะพัฒนาองค์ความรู้เบื้องต้นได้ จึงต้องอาศัย บุคลากรหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม ครุสสอนพระปริยัติธรรม และ บุคลากรสามฝ่ายนี้ คือ ผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติ ธรรมแผนกธรรม ซึ่งจะต้องทำการขับเคลื่อนองค์ความรู้ร่วมกัน และจากข้อมูลที่เป็นปัญหา ประการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เกิดจากสาเหตุ ดังนี้ พระธรรมปฎก (ป.อ.ปยุตโต) : 2537 : 25-27)

1. ด้านระบบการศึกษา มีหลักระบบแต่ขาดความเป็นเอกภาพและไม่สัมพันธ์กัน

2. ด้านการจัดการศึกษา คณะกรรมการฯ รับผิดชอบเฉพาะการจัดสอนหรืออวัดผล

ไม่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา เน้นการศึกษาแนวดึง คือ การสอนผ่านขั้นการศึกษาสู่ระดับสูง

ตามลำดับ การจัดการศึกษาในท้องถิ่นต่าง ๆ ไม่ใช่วิธีรวมทุนรวมกำลัง ต่างฝ่ายต่างทำ ผลคือ การศึกษาประปริยัติธรรมไม่แพร่หลายและพระภิกขุสามเณรในชนบท ที่ต้องการเดาเรียนต่างต้อง เข้าสู่เมืองใหญ่ และกรุงเทพมหานคร

3. ด้านผู้เรียน ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในด้านความต้องการ เพราะการศึกษาที่ คณะกรรมการจัดให้ไม่สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน (พระภิกขุสามเณร) และการเรียนพระปริยัติธรรม ไม่มีการแบ่งแยกผู้เรียนตามพื้นฐานการศึกษา อายุและประสบการณ์

4. ด้านคุณภาพและสัมฤทธิ์ผล การศึกษาพระปริยัติธรรมมีคุณค่า ความหมายและ ความสำคัญต่อสังคมและชีวิตของคนสมัยปัจจุบันน้อยลงตามลำดับ และมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่า การศึกษาพระปริยัติธรรม ไม่เพียงพอที่จะสร้างพระภิกขุสามเณรให้เป็นศาสนทายาทที่ดีได้ แต่ใน ขณะเดียวกันการจัดการศึกษาอื่น ๆ นอกจากพระปริยัติธรรม แผนกธรรมและแผนกบาลีก็ถูกมองว่า พลิตพระภิกขุสามเณรเพื่อให้ล้าสิขา

5. ด้านนโยบายและขอบเขตของการศึกษา ขอบเขตคันแคบ คือ เน้นให้การศึกษา เฉพาะบุคคลที่อยู่ในวงในของพระพุทธศาสนาเท่านั้น ละเลยคนที่บวชระยะสั้นและศิษย์วัด

6. ด้านที่เกี่ยวข้องกับรัฐ รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย และ ไม่สามารถแก้ปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษาได้ และแยกการศึกษาออกไปจัดเอง ทำให้ ความเห็นห่างระหว่างรัฐกับคณะกรรมการมีมากขึ้น

7. ด้านประชาสัมพันธ์กับประชาชน ในปัจจุบันมองกันเพียงว่า การดำรงศาสนาคือ การก่อสร้างศาสนาส่วนตัววัตถุเป็นสำคัญ ควรหันมาสนับสนุนการศึกษาของพระภิกขุสามเณร ให้สัมฤทธิ์กับการสร้างศาสนาวัตถุ

จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมโดยภาพ บังเอิญหา โดยเฉพาะอย่างเช่นปัญหาการบริหารงานบุคคล ซึ่งทางพุทธศาสนาเรียกว่าการพัฒนาทุนบุญชัย ในทางพุทธศาสนา ซึ่งสาเหตุโดยทั่วไป คือ ขาดการจัดการศึกษาที่มีระบบเป็นแนวเดียวกัน แรงจูงใจเฝ้าไม่ได้เท่าที่ควร รัฐให้การสนับสนุนทางการศึกษาแผนกธรรมไม่ดีเท่าที่ควร แต่ถึง อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาให้เห็นถึงองค์ประกอบที่สำคัญอย่างเช่นของปัญหาการจัดการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม จะพบว่าเป็นปัญหาเรื่องของบุคลากรเป็นบัญหาที่มี ความสำคัญที่สุด เช่น ผู้บริหารขาดการคุ้มครองเอาไว้สอย่างใกล้ชิดเท่าที่ควร ขาดคุรุสัสดุ์สอนที่มีทักษะ จำนวนนักเรียนที่ตั้งใจจะศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมมีมากไม่พอ ตลอดดังกับ งานวิจัยของ พระมหามนต์ สถา (2551 : 151) ที่วิจัยเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัด การศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในจังหวัดชลบุรี ประสบปัญหาอยู่ระดับมาก คือ หาครูที่มีความรู้และทักษะในการสอนได้ยาก ครูที่สอบเก่งสวนหนึ่งถูกตัดขาดให้สูญเสีย

ครูผู้สอนที่มีความสามารถ เจ้าสำนักเรียนส่วนใหญ่ คือ เจ้าอาวาส และเป็นโดยตำแหน่งซึ่งไม่สนใจดูแลเอาใจใส่ในกิจกรรมนักเรียนเท่าที่ควร ในขณะเดียวกันกิจกรรมคณะสงฆ์ขาดบุคลากร ไม่มีกำลังคนที่จะปฏิบัติงานด้านการปกครอง การบริหารและธุรการ พระมหาเจ้าเริญ ปะการะโพธิ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสถานศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า 1) บุคลากร โดยส่วนรวมและจำแนกตามสถานภาพมีการดำเนินงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม จังหวัดขอนแก่น ทั้งโดยรวมและรายได้อยู่ในระดับปานกลาง และพระมหาอน เตชะโโร (ชาติพักแวง) (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการสอนพระปริยัติธรรมของครูผู้สอนพระปริยัติธรรมในสำนักสถานศึกษาแผนกธรรมจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการสอนพระปริยัติธรรมของครูผู้สอนพระปริยัติธรรมในสำนักสถานศึกษาแผนกธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยดังที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการบริหารงานบุคคลโดยองค์รวม ซึ่งประเด็นนี้ໂยงปีห์เห็นถึงสภาพปัญหาของการจัดการเรียน การสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในจังหวัดหนองคาย โดยเฉพาะในส่วนของการบริหารงานบุคคล

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปกครองคณะสงฆ์อัมเภอมีองหนองคาย โดยแยกเป็นผู้บริหารจำนวน 190 รูป ครูสอนพระปริยัติธรรม จำนวน 280 รูป รวม 470 รูป ซึ่งมีจำนวนค่อนข้างมาก และมีประภากฎารณ์ที่สำคัญ คือ จำนวนผู้บราhma อุปสมบท โดยทั่ว ๆ ไป มีจำนวนลดน้อยลง และมีระยะเวลาบวชที่สั้นลงด้วย พระภิกษุสามเณรส่วนใหญ่สนใจเรียนทางโลกมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม-บาลี (พระมหาธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์ 2553 : 121)

ดังนั้น จากประภากฎารณ์ดังกล่าวดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำวิจัย ปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมของคณะสงฆ์ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยมีความคาดหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ทราบว่าปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรมเขตการปกครองคณะสงฆ์ อัมแพ้มีองหนองคาย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับใดเพื่อนำไปการแก้ปัญหาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ในเขตการปกครองคณะสงฆ์ อัมแพ้มีองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เขตการปกครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ความคิดเห็นของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาธรรม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เขตการปกครองคณะสงฆ์ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปกครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย อัญในระดับปานกลาง
2. บุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาธรรม มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปกครองคณะสงฆ์ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปกครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 470 รูป จำแนกเป็น

1.1.1 ผู้บริหาร (เจ้าอาวาส) จำนวน 190 รูป

1.1.2 ครูสอนพระปริยัติธรรม จำนวน 280 รูป

1.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ตารางคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan ; อ้างถึงใน สมเกียรติ กีเบรติเจริญ. 2552 : 55) จำนวน 289 รูป จำแนกเป็น

1.2.1 ผู้บริหาร(เจ้าอาวาส) จำนวน 127 รูป

1.2.2 ครูสอนพระปริยัติธรรม จำนวน 162 รูป

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร โรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครองคณะสงฆ์ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำแนกตาม

2.1.1 ตำแหน่ง

2.1.2 ประสบการณ์การทำงาน

2.1.3 วุฒิการศึกษาทางธรรม

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานบุคคล ของ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครองคณะสงฆ์ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย 4 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านการวางแผนการบริหารงานบุคคล

2.2.2 ด้านการพัฒนาบุคคล

2.2.3 ด้านการนำร่องรักษาบุคคล

2.2.4 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคล

3. เวลา เวลาในการวิจัยระหว่าง เดือน พฤษภาคม 2555

4. สถานที่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครองคณะสงฆ์ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 16 แห่ง ดังนี้ (โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม วัดโพธิ์ชัย. 2553 : 3)

4.1 เขตการปักครองคณะสงฆ์ในเมือง

4.2 เขตการปักครองคณะสงฆ์มีชัย

4.3 เขตการปักครองคณะสงฆ์โพธิ์ชัย

4.4 เขตการปักครองคณะสงฆ์กวนวัน

4.5 เขตการปักครองคณะสงฆ์เวียงคุก

4.6 เขตการปักครองคณะสงฆ์วัดธาตุ

4.7 เขตการปักครองคณะสงฆ์หาดคำ,

4.8 เขตการปักครองคณะสงฆ์หินโงน

4.9 เขตการปักครองคณะสงฆ์บ้านเดื่อ

4.10 เขตการปักครองคณะสงฆ์ค่ายนกหวาน

4.11 เขตการปักครองคณะสงฆ์สองห้อง

4.12 เขตการปักครองคณะสงฆ์พระธาตุบังพวน

- 4.13 เขตการปักครองคณะสังฆ์หนองกภมเกะ
- 4.14 เขตการปักครองคณะสังฆ์ปะโค
- 4.15 เขตการปักครองคณะสังฆ์เมืองหมี
- 4.16 เขตการปักครองคณะสังฆ์สีกาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียนพระปริยัติธรรม หมายถึง สถานศึกษาที่วัดตั้งขึ้น โดยปริยายหรือขออนุญาต ขึ้นดัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาพระปฏิบัติธรรม แผนกธรรม ตามหลักสูตรของแม่กอง ธรรมบ้านหลวงคณะสังฆ์ไทย เล厉害ที่จัดให้นักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรที่เรียกว่านักธรรม ใน การวิจัยครั้งนี้ หมายถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครองคณะสังฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 16 แห่ง.

การศึกษาแผนกธรรม หมายถึง การเรียนการสอนหลักสูตรนักธรรมชั้นตรี โท และเอก ตามหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ของแม่กอง神圣หลวง สำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ ใน การวิจัยครั้งนี้ หมายถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครองคณะสังฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 16 แห่ง

การบริหารงานบุคคล หมายถึง การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ขององค์กรตั้งแต่กระบวนการในการวางแผนบริหารงานบุคคลการการสร้างภาพและการ บรรจุแต่งตั้ง การพัฒนาบุคคล การนำร่องรักษาบุคคล การประเมินผลการปฏิบัติงานในการวิจัย ครั้งนี้ หมายถึง การบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครอง คณะสังฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 16 แห่ง

ปัญหาการบริหารงานบุคคล หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการบริหารงานบุคคล ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรมเขตการปักครองคณะสังฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัด หนองคาย 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านการวางแผนบริหารงานบุคคล หมายถึง หมายถึง ข้อขัดข้องในการ บริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เขตการปักครองคณะสังฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ดังนี้ การวางแผนอัตรากำลังคนครอบคลุมการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์ตำแหน่งงานของบุคคลการเหมาะสมสมควรทำเป็นประจำ การกำหนด ทักษะบุคคล การตัดคัดออกกับการทำงานในอนาคต การกำหนดวิสัยทัศน์ การกิจ วัตถุประสงค์ ปรัชญา นโยบาย สองคดีองกับการบริหารงานบุคคล การกำหนดแผน ระยะยาวด้านการบริหารงานบุคคล

สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน การประเมินผลผลงานของบุคลากรกระทำอย่างต่อเนื่อง และการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลไปใช้ในวางแผนการบริหารงานบุคคลเป็นประจำ

2. ปัญหาด้านด้านการพัฒนาบุคคล หมายถึง ข้อขัดข้องในการ บริหารงานบุคคล ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เอกการปักครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัด หนองคาย ดังนี้ การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรมีความชัดเจน การศึกษาความต้องการในการพัฒนาบุคลากรกระทำอย่างต่อเนื่อง มีการปัจumnนิเทศพนักงานใหม่ก่อนปฏิบัติงาน ทุกรรัง มีการส่งเสริมการศึกษาต่อของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ มีการส่งเสริมความชำนาญการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การแนะนำการปฏิบัติงานมีความชัดเจน การจัดบรรยายการและสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม มีการพัฒนาการทำงานในรูปของทีมงาน อย่างครอบคลุม การอบรมหมายงานตรงกับสามารถของผู้ปฏิบัติ มีการจัดประชุมทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเป็นประจำ มีการให้โอกาสบุคลากร ไปศึกษาดูงานร่วมกับหน่วยงานอื่นอย่างต่อเนื่อง

3. ปัญหาด้านการนำร่องรักษาบุคคล หมายถึง หมายถึง ข้อขัดข้องในการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เอกการปักครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัด หนองคาย ดังนี้ การสร้างแรงจูงใจบุคลากรในการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม มีการสร้างความเชื่อใจอันดีระหว่างผู้บริหารกับกับผู้ปฏิบัติงานเป็นประจำ ค่าจ้างและเงินเดือนมีความเหมาะสม การกำหนดลักษณะประเภทของงานสอดคล้องกับค่าจ้างและเงินเดือนการกำหนดตำแหน่งบุคลากรมีความเหมาะสม การจัดประโยชน์เกือบถูก เนื่องจากภาระงานมาก ค่าประกันชีวิต มีความเหมาะสม การส่งเสริมคุณค่าของบุคคล ได้แก่ การมองratingค่าเด่น การประกาศเกียรติคุณ การยกย่อง ชมเชย กระทำอย่างต่อเนื่อง การจัดห้องทำงานเหมาะสมกับตำแหน่งการสนับสนุนบุคลากรศึกษาดูงานต่างประเทศ

4. ปัญหาด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานบุคคล หมายถึง ข้อขัดข้องในการ บริหารงานบุคคลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เอกการปักครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัด หนองคาย ดังนี้ ความชัดเจนในการกำหนดวัดคุณประสิทธิภาพหรืออุดมสุข หมายในการประเมิน รูปแบบการประเมินมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ รูปแบบการประเมิน สอดคล้องกับลักษณะงาน การประเมินสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติงาน ก่อนการประเมิน มีการทำความเข้าใจกับผู้รับการประเมินทุกรรัง การประเมินกระทำอย่างต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง และมีการนำผลการประเมินไปใช้ทุกรรัง

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหาร โรงเรียนตำแหน่งเจ้าอาวาสที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ ผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เขตการปักครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

ครุภู่สอน หมายถึง พระภิกษุสามเณรที่ผู้บริหาร โรงเรียน พระปริยัติธรรมแห่งวัดนั้น ๆ เห็นสมควรเสนอเข้าคณะกรรมการลำดับจนถึงเจ้าคณะจังหวัด เพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นครุภู่สอนพระปริยัติธรรมประจำ วัดนั้น ๆ

เขตการปักครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย หมายถึง เขตการปักครองคณะสงฆ์ชั้นประกอบไปด้วย 16 ตำบล คือ ตำบลในเมือง มีชัย โพธิ์ซึ้ง กวนวัน เวียงคุก วัดชาตุ หาดคำหิน โงน บ้านเดื่อ ค่ายบกหวาน สองห้อง พระชาตุบังพวน หนองกอมเกage ปะโคร เมืองมหาวิศวกรรม ตั้งกุดมานีกาญ่าเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนับสนุนจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา และเพื่อพัฒนาการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม ในเขตการปักครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY